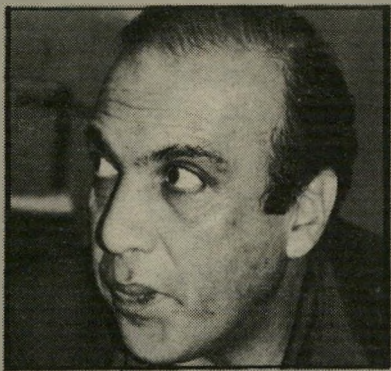

כולם בהלם מהראיס

במיקרה כשיחה בין מיכה ינון, יו"ר הוועד המנהל, ובין יצחק נבון, רגו השניים על מצב הטלוויזיה ושמו של בראל הועלה. אתריכך שאל ינון את פורת אם כדאי לדעתו, למנות את בראל. פורת חשב שבראל לא יסכים, אך קרא לו והציע לו את התפקיד. בראל ביקש יומיים למחשבה, ינון ופורת הודיעו לו שאם לא יסכים מייד, לא יהיה מנוס מלסגור את הטלוויזיה. בראל חזר אחרי שעה והודיע שהוא מסכים.

באותו הערב, כשנפגשו חברי הוועד המנהל עם יצחק נבון, בסוף השיחה הארוכה, כשעלמרים ניר העלה את המצב המידרדר של הטלוויזיה, זרק אורי פורת את הפצצה. פורת הכין עוד באתו הערב את מיכתבהמינוי לבראל. הוא לא חיכה עד למחרת בבוקר, כדי שלוועד העובדים לא תהיה שעות להתגנר וכך, כשהגיע אל נבון, יכול היה להראות לו מיכתבהמינוי.

מנהל-זמני בראל לקום כשהוא נכנס?

מינויו של יוסף בראל, מנהל הטלוויזיה בערבית, כמנהל זמני של הטלוויזיה בעברית, גרם להלם כללי בבניין הטלוויזיה. בראל ידע במיסדרונות הטלוויזיה כאדם שקשה לעבוד איתו, אבל כאישיביצוע מעולה. אצלו, בטלוויזיה בערבית, קוראים לו "הראיס" (הנשיא, או הווס). העובדים בבניין חוששים — אולי גם בגלל השמועה הטוענת שכאשר נכנס בראל לשיבה במערכת הטלוויזיה הערבית, כל הנכחים בחדר קמים ממקומם.

יום לאחר מינויו לתפקיד אסף בראל את המנהלים (מי שנותרו) ואת ועד העובדים, והודיע להם שעכשיו יש להם כתובת לפנות אליה. האנרכיה בטלוויזיה כליכך פרועה, עד שאחד העובדים אמר שהם מעדיפים ריקטטורה לשיפור המצב.

החלטה על מינויו של בראל התקבלה כמעט

שידור

צל"ש

נברים התאהבו בכרמית

● לעדנה עברון על ראיון מרתק שערכה עם כרמית גיא, במסגרת סדרת התוכניות מגירות הלב בגלי צה"ל.

כרמית, שנחשפה כך בפעם הראשונה, דיברה נכנות ובפתוחות על ילדותה בקיבוץ הקומי ניסטי ירחנה, על הופעותיה מעל גבי המירקע והפיתכה, בעיני הצופים, לסמל של ארץ-ישראל. על ההתערבות בחייה הפרטיים ובצורתה החיצונית. היא דיברה על כל הנושאים האלה כלי

קריינית גיא (1971) סמל של ארץ-ישראל

מירות ובלי כעס, ויצרה אהדה לאישיות המגוונת שלה.

שבוע קודם לכן ערכה עברון ראיון רומה עם אלי שאלתראל, היסטוריון, בעלה של כרמית גיא.

היא פגשה את שניהם במסעדה ירושלמית, והחליטה שהיא חייבת לתחקר את בנייהווג. התחקיר על כרמית ארך יותר זמן, מכיוון שהיתה צריכה להיכנס לניכני המפלגה הקומוניסטית. כשבאה כרמית לאולפן להתראיין, החליטה שהיא זקוקה לנוכחותו של אלי ביחד עם אורי, בנו מנישואין ראשונים.

כשעדנה עברון שאלה אותה על יחסיה עם אורי, בנה החורג, ישב אורי ביחד עם הטכנאי, מאחורי גבה של כרמית, כששמע את השאלה, שלח לעדנה נשיקה כאוויר מבעד לזכוכית.

עדנה כמעט שלא היתה צריכה לערוך את התוכנית. ההקלטה היתה מוכנה לשידור. אבל היא נאלצה לחתוך, בגלל אילווציזמן, קטע שלם, בו מספרת כרמית על סדרת-ראיונות שערכה באנגליה, שבה שהתה שנתיים ביחד עם בעלה עם נשים פמיניסטיות חשובות בתחומי המדע והספרות. הקטע הזה ישמש, אולי, לתוכנית אחרת שמתכננת עדנה לעשות בגלי צה"ל, על נשים ועל פמיניזם.

בליל-שבת, מייד כשהשניים שידור התוכנית,

רוש וישראל סלג, ואורי פורת, שאינו בעל זכות הצבעה.

הר"ר ישראל (רוליק") פלג, שהיה היחיד שהתנגד להורדת היומן, אמר לחבריו: נמאס לי מהשיקולים שלכם בקבלת החלטות פה. נמאס לכל מדינת-ישראל מכולנו (הוועד המנהל). והחלטה כזאת עלולה להביא את הסוף על הכל. השיקולים שלכם אינם שיקולים מיקצועיים!" אך פלג נשאר, למרבה הצער, במיעוט.

גינת עוזב את כלבוטק

התוכנית כלבוטק, בהפקתו של רפי גינת, זכתה השבוע בפרס-הצרכנות של ישראל. הפרס מוענק השנה בפעם הראשונה, וכלבוטק נבחרה מתוך מאות מועמדים.

בראש הוועדה לבחירת הפרס ישב השופט העליון בדימוס, משה צעיוני.

אבל איש אינו יודע שגינת עומד לעזוב את התוכנית הפופולארית, שאותה הפיק והגיש במשך שש שנים רצופות.

פוליטיקאים יוצרת מצב בלתי-הפיק, ושהמאבק צריך להיות בתוך הבניין עצמו ולא בחוץ.

יומן במישפחת הערב

חברי הוועד-המנהל הומונו השבוע, ביחד עם אורי פורת, מנכ"ל הרשות, לשיחה אצל יצחק נבון. בתחילת השיחה תיאר לפנייהם נבון בהתרגשות את מישפחתו, האוכלת בכל ליל-שבת ארוחה משותפת, ובסביבות השעה שמונה מתיישבים כולם לפני הטלוויזיה בציפיה ליומן השבוע.

למרות התרגשותו היתה לנוכחים הרגשה שהוא לא יילחם על כוונתו להחזיר את היומן אל המירקע.

אחר-כך פנה אליו אורי פורת והתלונן על פגישתו עם העובדים: "ירשה לי כבוד השר", אמר, "אבל אני חושב שהפירסומים שבאו מהלישכה הזאת מעוררים את עובדי-הטלוויזיה בהתנהגותם!"

נבון ענה לו: "פיתאום גילית ממה נובעת

קיבלה עדנה עשרות שיחות-טלפון ממאוינים. חלקם גברים, שאמרו לה שהם התאהבו בכרמית. כרמית עצמה הגישה באותו הערב את מהדורת-החדשות בטלוויזיה, ואחר-כך היתה צריכה ללכת לעבוד בקול ישראל. ברור עברה בבית, ולקחה את הקלטת שהקליט עברה בעלה. כשסיימה לשמוע אותה, טילפנה גם היא לעדנה. עדנה סיפרה לה על כל הגברים שהתאהבו בה וכרמית אמרה: "כשום אופן לא לתת את הטלפון שלי! אני ממש תפוסה ומאוהבת!"

מאחורי המיקרופון

הפתעה של הנישיא

בגלי צה"ל חוגגים השבוע את סיומה של התוכנית שנקראה בתחילת דרכה שעתיים משתיים, ובהמשך שעתיים בשניים.

את הערב, שיוקלט וישודר כמועד אחר, ינחה יצחק בן-נר, שהגה את הרעיון ושהגיש את התוכניות הראשונות. מארגני-הערב הומינו את כל המשתתפים הקבועים של התוכנית במשך שש שנות קיומה. כשעברו על הרשימות, התברר שמדובר ביותר מאלף איש. לכן צימצמו את רשימת המוזמנים רק למי שהחזיקו מעמד לאורך זמן.

האורח המכובד ביותר באותו הערב הוא חיים הרצוג, נשיא המדינה, שהיה משתתף קבוע בתוכנית, לפני שנבחר כנשיא. היתה לו אז פינה בענייני היום, לקראת עריכת-הסיום הכטייה הרצוג למארגנים להכין עבורם הפתעה. הוא לא היה מוכן למסור עליה פרטים.

מאחורי המירקע

העובדים נגד המנכ"ל

שלושה עובדים בכירים היו בשבוע שעבר בפגישה אצל יצחק נבון, שריהינוד והשר הממונה על רשות-השידור. מיכה לימור, עורך יומן השבוע (שידור מעל המירקע), רס"ק חלבי, עורך-מישנה במבט, ויו"ר ועד-העובדים; ויאיר שטרן, מנהל מחלקת-החדשות. העובדים התלוננו אצל נבון על תפקודו של המנכ"ל, ועל מצבה המידרדר של הטלוויזיה.

צעדם זה של שלושת העובדים לא מצא חן בעיני חבריהם-לעבודה, ובישיבת-בוקר בהמשך השבוע מתח אורי גולדשטיין ביקורת חריפה על צעדם זה. הוא טען שהליכה של עובדים אל

מישפחת נבון

לא צריך אישור ממך?

בסוף החודש, אחרי שיגיש את התוכנית האחרונה שלו, ייסע גינת לחורשיים לארצות-הברית, כאורח הממשלה האמריקאית. הוא נבחר כנציג הישראלי במשלחת, שבה נציגים מ-25 מדינות, אחד מכל מדינה.

בהיעדרו, במשך החודשיים האלה, יחליף אותו אריה אורגד. כשיחזור גינת מסוירו, ישוב לתוכנית.

התסיסה אצל העובדים? ותסלח לי, אני לא צריך לקבל ממך אישור אם להיפגש עם עובדים. אני קבעתי פגישה עם העובדים אחרי שפגשתי את ההנהלה, ואני לא זקוק לאישור. חוץ מזה, אמרתי להם דבר חמורים, והם התאכזבו." פורת ניסה לומר לשר שיש לו, לנבון, שיקולים פוליטיים. נבון הכחיש זאת. ענה לו פורת: "קראתי בעיתונים" ונבון החזיר: "או תלך לעיתונים!"

בסיכום הפגישה הוחלט להעביר את הנושא בחזרה לדיונו של הוועד-המנהל. הזמנת נבון לחברי הוועד באה בעיקבות החלטתם מן השבוע שעבר, להוריד את יומן השבוע מן המירקע.

הישיבה נפתחה בדיווח של פורת על האירועים, שבגללם לא שודר יומן השבוע. הוא טען שלכתבה על הגבעטרון צולמו חמשת אלפים רגל של פילם, במקום שלושת אלפים, ולא נמצא עורך-עריכה שיכין כתבה של 10 דקות מכל החומר המצולם.

חברי הליכוד בוועד-המנהל תפסו טרמפ על העניין, ודויד ארמוני הציע לבטל לחלוטין את יומן השבוע.

מיכה ינון, יו"ר הוועד, העלה מייד את הצעתו הישנה להעביר את היומן מלייל-שבת לערב אחר. לבסוף התקבלה החלטה להוריד את יומן השבוע. בישיבה נכחו רק ינון, ארמוני, כריאל

אזהרה מוקרמת

החוסר בעור-להשתלה לא היה הפתעה, לפחות לא לצופי התוכנית זה הזמן.

שבועיים לפני פגיעו מכונת-התופת, התראיין בתוכנית הפרופסור מנחם וכסלר, מנהל ה- מחלקה הכירורגית-פלסטית בבית-החולים ה- סה בירושלים.

הוא הגיע לאולפן ביוזמתו, כדי להתריע על חיסולו של בנק-העור ועל המחסור בעור להש- תלה לנפגעי-כוויות.

השאלה הראשונה ששאל אותו המראיין היתה: "מה יקרה אם מחר, חלילה, יהיה פגיעו המוני בארץ, ויהיו 10 נפגעי כוויות קשות?"

פרופסור וכסלר אמר שיהיה קשה מאוד לטפל באנשים, בגלל סגירתו של בנק-העור. הוא גם דיבר באותו ראיון על הרבנים, המקשים במיוחד, ועל חוק האנטומיה והפאתולוגיה.

מסיבה עליזה

עובדי הרדיו בירושלים ערכו מסבת-פורים עליזה. לקראתה הכינו כתבה מסורת על המוזמנים. גם הם עובדי-הרדיו.

זו השנה הרביעית שילום אורן, כתב קול ישראל לענייני תחייבות, ולפעמים גם לענייני מפלגות. מכיון שיחות מוקלטות היתוליות עם חבריו. הפעם לא הסכים איש לדבר איתו כבר חודש לפני פורים. ולכן ערך 'שילום קיטל', עורך יומן-הבוקר, את השיחות וההקלטות עם החברים. קיטל טלפן לזוגות של כתבים, הידועים ביריבות ביניהם, ושאל אותם אחד על חברו. כך